

T. 971.

திருப்போரூர் ஆற்றுப்படை.

இத,

T 971

சென்னை வேப்பேரி எஸ் - பி - ஜி - னைக்கல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஸ்ரீமான், கா - நமசிவாயமுதலியா ரவர்கள்

மாணாக்கரும்,

சென்னை, ம-ந-ந-ஸ்ரீ. வீ - ஏகாம்பரம்பிள்ளை யவர்கள்

குமாரருமாகிய,

வீ - ஏ - முனிசாமிப்பிள்ளை யவர்களால்

இயற்றப்பெற்று,

—(0)—

(சில கனவான்களின் பொருளுதவியால்,)

மதராஸ் டைமண்ட் அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1910.

நாத்தாணி நாப்பைப்பெருந்
நாப்பிநாக்கெடுநிப்பெருந்
சிற்றிப்பெருந்
யாப்பெருந்
சிவியாப்பெருந்

இந்தாலாசிரியரின் போதகாசிரியரும், மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கப்பலவரும், சென்னை வேப்பேரி என-பி-வி
ஹைஸ்கூல் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதருமாகிய
ஸ்ரீமான் கா-நமச்சிவாயமுதலியருவர்களுக்கு
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

மலர் தலை யநந்தன் மணிமுடிசுமந்த
அலகில் சீர்தால் அவினிக் கண்ணோ
மொய்த்த வரக்கீர் முட்டிய துயனை
மெய்த்தவ வடியோர் விளங்கிய முனிவார்
தாங்கலாற் ருதே தனிப்பரஞ் சுடராய்
ஒங்கிய தானுவின் உபயநற் ருளைப்
பாசிப் பரவிய பான்மைகோரணமாய்

விரவிய துதற்கண் வெளிப்படக் காட்டு
திப்பொறி தன்னிற் செறிந்த தாமணிபாம்
செவ்வே என்று தினரைக் காக்க
செவ்வே போந்து செருக்களத் துற்று
சூரன் மார்பகர் துகளநப் பிளந்து
நேரு மயிலும் சிவந்த கோழியுமா
யேலக் கொண்ட இறைவன் போர்கெய்
கோலத்தோடே குலவிய்தலிமாம்
போருர் தன்னைப் பேரற்றியப் பரவிய

ஏரூர் ஆற்றுப் படை யொன் றிசைத்தான்
கற்பகன் மகனைக் கற்பினிற் கொண்டோன்
வெற்பகன் மகனை விழைவினிற் கொண்டோன்
அகத்தியன் றனக்கன் றருந்தமிழ் மொழியை
உகப்புட னருளிய வசவேச னடிக்கே

மன்னிய அன்பன் வைத்திய நூலிற்
றுன்னிய வறிஞன் தூயனல் லொழுக்கம்
தங்கிய சகுணன் தமிழவல் லார்பால்
பொங்கிய நடப்புப் பூண்டவன் பன்னூல்
அன்புறக்கத்தே யிரங்குத புலிவன்
சொன்னயம் முதலாச் சொன்னபன் னயமும்
தோன்றப் பாரிக் தூயநற் கவிஞன்

ஆன்ற வடக்கம் அமைந்த கல்வெண்மய சீகர்சுவ
நனிசால் புடைமேன் நரிந் தோங்கும் சிங்கமே
முனிசா மிப்பெயர்முதற் றுன்னோன் உத்தமாவெ

யமரிசுறு மகிழ்நகை ராயவிழை மதத்தய்வெ
ய்மாயக ரூபப்பிசை துவிரு நூலகநாத
பாடீறு முயப்பக ன்நிவருநாத மகிழ்ந
யாவன இது

சென்னை ஹிந்துவித்யாலையின்கண் வைத்துக் கட்டித் தந்திருந்தும்

யாவ வேறாந் தவிழ்நுனரும்கிவக ரூபப்பிசை

ஸ்ரீமான்-கோ-வடிவேலுசேட்டியாரவர்கள் கூறிய

மறுந் தநகக்ருகி ரூபப்பி மலிமகி

அறுசீர்க்குமிநேரலறயா சிரியவிருத்தம்

பேரூரொன்றில்லாது பேரூர்வாழ்விருந்தும் யாவ ரூப

போரூர்வாழ்வுமுதல்பெயர்நனைபொனைநினைப்போற்றுமாறு

சீருறப்போரூரார்த்தப்பெய்யென்றெருநூலேக்செவ்விரகாகி

வேருருமுனிசாமிப்பரவலனிக் கிழற்றிநலமெய்த் தான்மாதேரூப

லும் புரிவி னோர்ந்தோன், லலும்படிந்த நல்லறிவே வாய்ந்
துள்ளோன் லொறைபடக்க முதலாக்சொல்லுங், குலம்படி
ந்த குண்முள்ளோன் கோதின்முனிசாயியெனக் குலவு
வோனே.

யுத்தரேயேயிசையுமலவெய்க்கரீரேயு

யயயிதேயே மயிதத்தாந்தசாயிபயிதவதின்னம்சுப்பபை
யுரு வுருவைகலியாணசந்திரமுதலியாரவர்கள் சுடநிய
யிசையே யுருபவி பாய்கயந சூயிதப்பபை பத்யு பமாப யானை
யுருபிதந்த மயிதபலமலவெய்க்கரீரேயு பாயிதப பாயிதப பாயிதப
நீற்றுக் குகந்த பெம்மா னருளி னிறந்த சங்கா
ஏற்றுப் பரிந்த பன் னானயத்தை யினிது ணர்ந்து
மாற்றுக் குயர்ந்த வொளிர்வேற் குழகன் மகிழ்ந்தம் போரூர்
ஆற்றுப் படைசொற் ருன்முனி சாயிரல் லறிஞன் ருனே.

யுத்தரேயேயிசையுமலவெய்க்கரீரேயு

பாண்டியமண்டிலம் செவவல்பாநகரம் இயற்றமிழ்வித்துவான்
யுருபிதந்த மயிதபலமலவெய்க்கரீரேயு பாயிதப பாயிதப பாயிதப
யுருபிதந்த மயிதபலமலவெய்க்கரீரேயு பாயிதப பாயிதப பாயிதப
கழநெலடியாசிரியவிநத்தம்.
யுருபிதந்த மயிதபலமலவெய்க்கரீரேயு பாயிதப பாயிதப பாயிதப
நிலவுமிழா யிரத்தலைமேல் விழுந் துகிடந்தகண்னாங்கர்
நிலன்மற் றெல்லா மலகலெரிந் தொடிப்பொழுதின வலம்
வந்த மயிலார்தி யரற்கு மைந்தன், புலவனறுசுழுகத்த
வேள் புனக்குறத்தி மணவாளன் பூந்தான் மூன்றும், வில
குறவான போற்றியவன் றிருவருளே யெருஞானமும் வே
ண்டி மாதோ.

பாண்டிய வலுருஞாந னுருருகிதாந னுருருகென்னை யவ
ருருபிதந்த மயிதபலமலவெய்க்கரீரேயு பாயிதப பாயிதப பாயிதப
புறமுசங்கத்தமிழ்க்கிழவோர்யாதத்தன் னு மரிஇயநூற்
பதங்கண்முற்றுங், குழயிமவா சுவைபழுத்த விருநியகற்
றரும்பதங்கள் குனிக்க மற்றுங், கழகனைத்து நனிதூங்கி
நமாங்க டிருப்போரு ரடைந் தாய்ம்மாறு வுழிபிடுதிதூந் தக
வரயாற் றப்படை யொன் றருளினனா ல் வயங்க வந்தாலு.

யரும் தரும்புதரும் வாழ்நாடுகி குனிதருங்கல் கண்மிதருங்
களிவண்டே, வரும்புதரும் போதுதரும் புதுமை தருமி
தருமனைத்துந் தைப்புத், தரும்புதருத் தமிழலகு முனிவ
ரரு மறத்தெளிந்த கான்றோர் யாரும், விரும்புதரும் பெரி
துபுகம் தருமவனை யாமெடுத்து விளம்பு மாளோ.

துத்காட்டு சந்தாதில காடவ்வெற் பமாமுரிவன்
 ரெகுத்த வைந்து, விதிகாட்டு மிலக்கணத்தை மிலக்கியத
 னைதக்கடைபேரக விளங்கக்கற்றேன், சதிகாட்டும்பொரு
 ன்மமென்னும் பெருகோயம் சகவாசம் தழந்தோன் சரஸ்வதி
 காட்டின மருத்துவத்தின் கருத்துவத்துங் கையோய
 மாண்புமிகோன். மகாபலி ஸ்வான்க பிண்டரின்காடு பம

புதுவகைக்குப் புகுந்து ஸ்ரீமது வீரபகவதே
கதிக்கவரும் பெரும்புலவ னெமக்கினிய வொருநண்
பன் காமன் மேரின், மதிக்கவருந் குடமுலையார் மடல்பொ
றித்துக் கினியேந்து மார்பன் சென்னைப், பதிக்கவிரு மதி
யேகாம் பான் நவத்து நற்புதல்வன் பாவல்லோர்க, தெிக்க
வரு நமதருமை முணிராமி பென்றுயர்ந்த சொல்லலோனே.

யுரிகை நெகர்மயானா பிவாசுதர்க - நன்குல

மணிமங்கலம், தமிழ்நாடு

ஸ்ரீமான். திருநாவுக்கரசு முதலியாரவர்கள்
யுகபெண்ப பற்றுநாயகி நகுநிபழம் குதும்பி மூலம்
பெரும்புறத்துக்குக் கருங்கோட்டை நகுநிபழம்
சிறப்பு மண்டலம் நகுநிபழம் பாடுநிபழம் நகுநிபழம்
கருப்போரு ரவுண்ணிடி நினைவடிவேற் கரங்கொண்ட
காந்தன் ஞானப், பெருப்போரு ருஞ்ந்துவள்ளி தனைமண
ந்திவ் வுலகமேலாம் பெரிதவக்கும், பருப்போருர் செறிபழ
னஞ் செந்நெல்வான் ரெழுவளாரும் பான்மைத் தாயத்,

முன் னுரை.

ஆற்றுப்படையென்பது தொண்ணூற்றருபான் வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்று அவைதாம் ஆறுபடுத்தல் என்னும் பதம் ஆற்றுப்படையென்றதுதென்க. ஆறுபடுத்தல் வழியிற் படுத்தல் என்று பொருள் எனவே திருப்போரூர் ஸ்ரீமத் முருகரிடத்து வீடுபேற்றைப் பெற்றருஅ னெருவன், அவை பெருஅ தார்க்குப் பெறுமாறு கூறி யவர்களை அக்கடவுளிடத்து வழிப்படுத்தலேயாம். என்னை புறப்பொருள் வெண்பாமாலை பாடாண்படலத்து அமரர்கண் முடியு மறுவகையாகிய கொடிநிலை கந்தழி வள்ளிகுணஞ்சரல் என்புழிப் புலவரையவாவயிற் புகழந்தாற்றுப் படுத்தல் என்பதற்கு அருங்களவானத் தமர்வயிற் பெரும் புலவனை யாற்றுப்படுத்தன்று என்பதுபோல், புலவனை யமரிடத்து ஆற்றுப்படுத்தற் போலுமென்றாலோவெனின், நன்றுகடாயினாய் அஃதமர்கண்முடியு மறுவகையானும் என்னுற் தொல்காப்பியப் புறத்திணை யியற் சூத்திரத்துப் போந்த பாடாண்திணைக்கட்டெய்வப் பகுதியுளடங்கும் இவை கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் வீறலியு மாற்றிடைக் காட்சி யுறழத் தோன்றிப் பெற்ற பெருவளம் பெருஅர்க்கறிவுநீஇச் சென்று பயனெதிரச் சொன்னபக்கமும் ஏனப்போதரும் மக்கட் பகுதியுளடங்கும் செந்துறைப் பாடாண் பாட்டே இஃதெனக் கொள்க. இதுகிடக்க அடியேன் சிற்றறிவுக் கெட்டிய வண்ணம். இந்நூலி யாத்திருப்பதால், குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல் கற்றறிந்த மார்தர்கடன் என்றபடி, பெரியோர்கள் முழுமுழுத லறிவன் முதல்வன் றந்த முருகபிரானின் பிரபந்தமென்று, கைக்கொண்டு எம்மை இன்னும் அநேகப் பிரபந்தங்கள் செய்யும்படி உவப்பிப் பார்களைன்று நம்புகின்றேம். சுபம். சுபம். சுபம்.

பிழை திருத்தம்.

A decorative flourish consisting of symmetrical, swirling lines and a central floral motif, rendered in a dark ink or paint.[illegible]

வேலுமயிலுந்துணை.

தலவிநாயக வணக்கம்.

நேரிசை யாசிரியப்பா.

மணிகட லுடுத்த வுலகெலாம் பயந்த
மலைமகட் புறமுழீஇய சிவன்கரவு வேணிக்
குருமதிக் கிளம்பலு நச்சார் பாந்தள்
பிணைத்தங் குணுமெனப் பீடார் நறவுகு
கடுக்கை யந்துணர் கரக்க விக்கூற்
றனைத்துங் கண்டாங் கதற்பட வொசிந்த
கொம்பென மருண்டு கொள்வா னுன்ற
பாணிகொடு பிடிப்பப் பாய்புனன் முகந்துதன்
றந்தையைப் பழிச்சுந் தக்கோர் வானோர்
மீதினி திறும்பு தெய்த வீசுபு
உளங்களி் துளம்போர் பகர்திறற் கந்தன்
றுணைவிநனி வேட்ப துதைந்த மும்மத
வாரண வருக்கொடு வந்தவண் டோன்றி
உயங்க லுளுற்றி யொப்ப நாடி
நெடுநா னுழப்ப மாற்றினர் போலும்
பெருங்கரு ணைபுரி யருந்தவக் கொழுந்தாம்
குடவளை கவற்று வரிச்சிறை யன்னம்
பயில்பொழி லடர்திருப் போரூர் குழ
னிறுவரை நிம்பத் தனிநிழ லமரு
மழவிளங் களிற்றைப் போற்றுதுஞ்
சிலையா விற்பந் தெளிதற் பொருட்டே.

திருப்போரூர் ஆற்றுப்படை.

வருங்குப் புகழ் பெறும்படி

வந்தூர்நிப வந்தூர்நிப வந்தூர்நிப வந்தூர்நிப

உரையுநோரை யிச்சரியுமாறு - ௩

கடல்புடை யுடைய வனிகுலங் கறங்கும்

விளம்பழம் புரையிவ் வளம்பொல் ஞாலத்

தூய்யாப் பெருமபத மோவற வளிப்பேரீன்

வேறுவேறு தண்டமும் விளம்பரு முயற்சும்

பேதுற வினறிப் பெரிதுவந் தமைத்தோ

ரிமையம் புத்த வுமையுடன் றேன்று

மாண்டகைப் படைப்பின் மாண்டகு மனப்பனத்தி

தலைமைத் தாமரைத் தகவரு மறைபு

மெத்தறத தாலெனி வியப்புது கேணமன்

பஸ்புகழ் மனுட்ப படிவத் திறகு

மஹிணைத் தொகுதி யானமாக கட்டு

சூழந்திடலுறி னெனறு போந்தன மஃதா
 னாக னுந் தப்பிநீத தப்பினாநிதேயமுன்

மக்கட் குண்டாம் மாண்புத் தந்தை

யாழ்ப்பாணப் பற்றைத் தவிர்த்து நகரத்தைச் சூறையாடும் முறை
பெரிய அளவுக்கு வந்தது. இப்போது பாண்டிச்சேரி

பொய்யுரை கிளந்தும் பொய்ச்சாபு பந்தம்
பொய்பொருள் கவரந்தும் பிழைபல செய்யா

பிறர்பொருள் கவராதும் பின்புலம்
புறப்பயிற் பின்புலம் பின்புலம்
புறப்பயிற் பின்புலம் பின்புலம்

பாழ்வயிற்று நிறைப்பப்ப. பண்டிதர் குரு
மெய்யடி யவரை நொய்ப்பட் சினந்தும்

மெய்யுடி யவரை அந்நாட்டி னுடைய
தல்லோ நுநுற்று ம் நலவினை காண்ப

பல்லோர் தமக்குப் பவமபல புரிந்தும்

பலலொரு தயக்கமுமின்றி, பாயாதிவ நா
கையறி யாஸுமயிற் கடுங்கொலை புரிந்து

(தறள்) மறத்தினூடே தாகக்வு மிஸ்ஸி யதனை

மறத்தலி னாங்கிலை கேடென்ப பொதும

மதந்தரம் - அபிராம பரமசிவ கவிராய

புலவர் வாசகம் புத்தி னிறுவாபிப்பருகி

பாழ்ப்பண மலந்தலைப் பன்னாட் கண்டும்

பாதலங் கார்தும் பட்டிமை புரிந்தும்

நல்கு ருடற்றும் நயந்தோர்க்கு டொது

பேதுநீவி லோபப் பேர்கொன் டிலைந்தும்

மற்றோர் செல்வ வளத்தினைக் காண்குபு

நோலது னானும் நவலரும் படர்நோ

யுற்று வருங்கியு மொருவா தேங்கியு

(குறள்) மன்புழமறன முடைக்காயி னில்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனு மதுவெனப் பகரும்

நீதியு தறிவா லெண்ணி னறிவொடு

வருங்களை யுற்று வாண ளளவுங்

கொடுஞ்செயல் வாழ்க்கையிற் படுஞ்செய லாற்றியும்

(குறள்) நல்குரியார் யாரெனி னுமநீர் வைப்பிற்

பிறர்க்குரி யாரோ டோபா தவரெனும்

வாக்கியந்தளி பிறன் வாழ்க்கையைக் கவர்ந்துந்

தங்குமு கிளைபைத் தாங்கியுந் தறுகண்.

வதனமே புனளை வாய்ப்பக் கொண்டும்

வெள்வளைப் பாணி மையுண் மடந்தையா

மாய வேட்கையில் வீழ்பு னானும்

கைப்பொரு னைகப் பெயப்படு மினப்ப

களவரிற் பதநு மொள்வரி விழியா

மோகசா கரத்தன் ழுழகியுண் மாழ்கியு

போகம. வாவிச் சோகம தாகு

யாக மிளைப்ப ரோக மடாய்ப்ப

பலபல புனத. னிறுதியிற் படவே

வாளா வாய்வொஇ யலந்தழி வோநம்

பேதமைக் கந்தாப் பேரிடா கொண்

நானிது செய்தேன் என நினைவென்று யுப
மியாரேயெய்க்கிங் குறுதுணை யென்னு
வெறும்பல் மொழிந்து கீழ்து கீழிலேவாரும்
பேரார்ப் பிங்கொடு பெரியுடர்நிலையென
வாரிர்க் கழிதல் வருந்துநீர்மைத்தே
என்னை என்னை யிவ்வுலகிருக்கைப் பருவ
மன்னு விகதத்து மின்னின் மறையும்
பொய்வள ருடம்பிற் பொருந்து பல்லுயிரும்
நிலையர் தோடும் நிச்சய மிகுதே

(குறள்) நெருந் நள்ளொருள் னின்றிலை யென்னும்
பெருமை யுடையதின் விலகெனப் பேசுந்
தெய்வப் பலவர் திருவாக் கின்று
எத்திறத் தவநு மிறந்தொழிந் தனரேயு
யகன்கண் னூலம் பொதுவின்றிப் புரந்த
விகலறு வேந்தரு மிறந்தொழிந் தனரேயு
பகரரும் பிறவிப் பெளஸத் தழுந்த
நிலைகா னாமே நெடுயிர்ப் பெறிந்த
தெருமா லுற்றுஞ் செவவித் துணரா
இருவிதி மருண் டிருநின் னுமுன்
பஞ்சென் றிமேடி பழுதா கழுண்
குருபர னெனுமொழி நிலைஞ்
னறிம னாறம் னழியா வுள்ளத்
தெல்லியும் விதிப்படி யெழி
மந்திரத் தியங்கு நந்தர்ப்
மின்னென வொளிப்ப விதவித்
காண்டற கரிய காட்சியி னிலகவு
காலமொடு திறம்பா வளந்தரு
மழையா லுயிரகண் மாண்பெற்

பொழிஞ்சுநந்திபுலுறும்புழிநாடுருவந்
 னுழைத்துச்செழித்துந் தகையெருவெழைந்துப்
 பாசுண்டநிலிற்றெயல்வேறுவண்ணம்புயரெடு
 சூழிற்றிமிமிந் குயிற்றிவெத்தொழில் குளியுலி
 சிருட்டித்தேனணுஞ்செருக் குளியுயரடற்
 பொதுவறப் புகழ்க்கும் புத்தே ணத்தோன்
 வித்தகர் புருகு மெய்த்தகை யோன்றினு
 ம்ருளியடுமுணர்வின் மன்பிதை நிய
 ரருணெறிச் செலவு தெருளுறம் கோடி
 காங்குகல லலன்புதி கழறுவல் தேண்டின் (நாரு)
 நந்துந் தியல்கூழ்நலத்தகு போரூர் வலுபடு
 சலஞ்சலங் கமஞ்சுந் துரவரு தரளம்
 முட்டாவிடபாமரை புரிநெழிந் தினவதிந்
 கண்டடு முன்னங் கெனிர்தடைக் கிடக்கும்
 விழைவிறுமளவு முனைமுதந் துபருக
 வரிச்சிறைத் தும்பி புருக்கு பாண்மிமந்
 கொழுநனை கோறுங் குழுவொதி விரவம்
 பளிங்குருக் கன்னி துலங்குந் கோடைப்
 படர்மருப் பெருமை யிட்டங் கலக்குப
 கயலினம் வெருவித் தணியெனத் தலுமெடு
 கட்கம முரம்பைக் கசிரகிழி நுறவம்
 பொரியரை மாவி னுருகுந் துமது
 ளிஷைசெறி புலவின் குடும்பிழி தேனு
 மாழிகொலோ வென் றமாரு மயிர்ப்ப
 மடையுடைத் தோடு மலர்ந்தடங் செழிதிய
 கடுக்கையங் கண்ணி மிலையு பரமன்
 கறையெனக் கொணர் கண்டடுபருனத்
 துழுவருழித்தியு ரொடுமன துவந்து

திருப்போதி ஆற்றியபிப்பை

8

கறையடி மாயத்குஞ் சித்திரநாகனரிம்புப்பப்புவரி
 பைங்கொடி மிடைபிழம்பாசுடற் சாழமுந்நினை
 காணவருங் குவளைக் கண்ணாள்வதன்முக் கக
 கள் இணைச் சும்பா மெம்மிருந் துபனி சூழ்நுரி
 யுலகினை மன்செயன் றென்றப்பன போதலும்
 பூமலி சூளிர்தன் றென தும்புந் புள்ளிநாண்
 மலையகிழை கண்ணு சிவையமிர்த் தோனாகி நக
 பிலிவிநித் தோருபர் லாதுமன் மேருகி லாய
 குடம்பை தெரும்திள் குழுவென மெய்நிழி
 வன்பிடை நெகிழா வனி நிதிருமகன் றிதுந் து
 துஞ்சலு ம்மேர்ப்பால் துதுகன் லுண்ணுங் து
 காதன் மிஞ்சு குழியும் மன்னமும் டேபுபுன் டய
 பொற்புந் திள்ளையுமா பெருந் துவினே லாந்நால்
 தண்ணா லிதலும் சிறவு மெம்பர்ப்புல ிதுக
 லருப்பமா டுய்னினை டு பொரும்கன் றேதருந்
 புனிந் துதக் குய்க்குறொடு மிழற்ற வொரு
 சர்ங்கிவரு க்னிநொர் பிணை தந்திது துயிறலும்
 பழனக் கதிர் தொதும் ளுனையின் ம் ளுலுலு
 அரவொடு கிரி ளுபிரந் துங் குயிற்ற ளாருலு
 தரக் கொடு ள்னினை தத்தேரு மென் னுருந்
 விழுபிய மானினஞ் சிகிழ்முன் தி தெவிடும் வ
 போதுபெரு துணை ளரங்கன் டி மதுள் ளுந் தி
 பெண்டொடு கிண்பிறித் திததிர்நினை யுபயி
 கத்திநி ளுக் கண்ணு ய்நினை யுடு விநி ருருந் து
 முற்றலும் பிறிவென் றுருத் துறக் ளாண் பிற் ள
 பரிசுலா தி துங்கு மெரு ளுணை ளுயிலெயி ளி
 மறுவிக் து ளிளங்கி ய் மெரு ளு மவ்வினை ளு
 மல்லல் பெரும்தித் து ளுணை ம் பிறங்கும் ளு

விழுப்பமுங் குலனு மொழுத்தமுங் கல்விபுந்
 நன்னிற் சிறப்பிஇ நன்பெரி யானாக்
 கூடும்புன் னின்துதன் னேவல் கேட்குந்
 சிறுஅர்த் தொகுதி நின்றரிசைப் பொருங்கு
 விழைதககி கவிக்குங் கொழும்புன் னிலத்த
 நன்பலி மொழிந்து கொவினை யுருற்ற
 னனிதனும் பிள்ளையொடு தெளிவு பெரிதெய்தி
 யான விருப்பம் னாணங்கொந் கலைவோ
 டேச்சிதிது நீத்த வுறுதலன் மறுகுந்
 நெருங்குந் மிருளை யோம்பிட வாணை
 தறக்க மென்னத் துதைத்த மாடும்
 மடவார் விதன்மு யதிகண் டியுங்கு
 பரமின் னிசையுதல் பாரணர் வம்மின்
 கூத்தர் வம்மின் யுறைந்தோர் வழமின்
 ன்ச்சிகுறார் வம்மின் னல்லறு மென்ன
 நெரேரொன் முகிலசுநர் தன்னு வறம்பு
 தருவிநிந் தேறுந் கூடியிசை கேட்குவிந்
 முழுமுத ல்றிவின் முதல்வன் றந்த
 முருகார் தொடையணி முருகர் வென்ன
 நெஞ்சநெக் குருகிச் செஞ்செயற் குழற்
 மெய்விதிந் விதிப்பும் மயிர்முனை நிறுத்த
 நாத்தழும் பேற் வேத்துரை மொழியு
 மின்னனார் திணையுடன் மினிடம் பல்லபு
 தருக்குற லின்றித் தூங்குக்குடி மறையோ
 வாறுகம் பாரந்த கோலமங் தெரியிற்
 சிறுபனை யெமைத்துக் செறிந்துவாழி
 பளகறு மளகைப் புதிக்கின்ற பொருவின்
 நனந்தலை நகரிசை வளர்நிதிந் திழுவர்

களைஞரோடு பல்புகழ் இயினி வ்தியுந் தி
தன்வில்லியோகத் தமையன் தியும் ஸுரனை
வந்தபயிற் றற்கா ரம்மினக் கழ ன்ருவாய்
மடிபெயர்த் ததா லேகமாங் குந் தோர்ப்புந் பரிப
வண்டார்ந் தோழியந் துதலையு ளீடி கொண் டய
டம்புலி னொ லென் றெழிப் ப் னு லோர்ப்பாற் றெ
மிணிக டி ன்று யி ன் றோ னெ றியி ன் னு மறு தும் ப
கண் டப் பி ன் னறிக் குடி தவ னிகண் டுந் து
நிதி லெ னு லெழிந் து றிந் தி தி டிகு லா ன் னு
நரம்பு லு ளீனா த்தி ருந் தன் னு ன் னு பெரிந் து
வலையென மருந் தும் பி யுந் து காண் டி யாப் ப
பாடி னு யா னிக் கெற் ப் ப ன் னு னு ப வெ ன்
மென் னு டி யு யாந் தி னி டி தி டி யு க ன் னு
புந் து நு ன் னு யி ன் னு கு ற ம் க ளு நெ னு ன் னு
குறிஞ்சி யு டி க் தெர ப் தி வ னு னு ன் னு
துடியி னை டி யு ன் னு யா னு கா ன் னு
குடவ னு யி ன் னு கு ற வு ய் க் கி ன் னு
உலமந் தியு டி யா லு னு மோர்ப்புந் து
வா னு கற் றி னு கற் றி னு கற் றி னு
நட னு கண் டி னு கண் டி னு கண் டி னு
போக்க று மெ னு த் து னு னு பெ னு னு
பத் துப் பர ன் னு மெ ன் னு தெ னு
பஞ்சகா ன் னு மெ ன் னு கண் டி
பா னு யு ன் னு பா னு ரெ னு
உரை தா ன் டரி யு வரை கண் டி
பொ ன் னு றே றி யு பு வ னு
வி ரிந் து து து து து து து து
வா லவ னு யு ன் னு யு ன் னு

விழிம்ணிக் கோவை மெழிவறத் துவள்கை
 நரைமுகம் தன்ன நெறிகெழு மறுநவந
 யரைமருங் துணைய வெருகரந் தனைகொண்
 டரிய வத்துவித்கு கலைவழங் கடிபெறுவ
 யவஞான மிழீ இயவ்ருள்கிளர்த் தோங்கக்
 சிவஞானமேபோதச் செம்போந் துரைத்துப்
 பண்புறு யசீடரைந் தார்வைபி லாண்மிகொண்
 டிருவுடன் வைகிய குவரு மோர்பால் பங்க
 செழுந்தவழ வினாதெளி கற்பகம்பொதுளியி
 வடிவியிபலிருந்தங் கருந்தவ முன்றறு பவந
 மைம்பொ றியைடக்கு மொய்ப்பு மிகப்பெரிநர்
 பரம்பொரு ழுணற்புய் வதியம்ருங்கு ளாப
 கொழுஞ்சுவை கெழுமிய செழுந்தமிழ்ப்பயிவுள்
 கற்றொறுங் கற்றொறுங் காழ்த்தபொருள் பறப்ப
 என்புநெக் கிருநு மிகையுடன் றழிஇய்நில
 முருகு கலந்தாவரிய கற்பனைநர் கலையுந்
 பன்னிதின்தெரிக்கும் சந்நிதி முறையை
 ாரத்த பெரிபோன் கடியான் மடமும் பவந
 சிரை யும்திய வெணியினர் பன்னு நகளுந்
 ளுண்ணுப தினைத்த யாக்கையர் நீர்குடைந்
 தேவந விளங்கு மேனியர் மும்மலந் கப்பி
 தங்க ணில்லாத் தவகியர் பல்லைப் பங்குப்
 புலியத் தாந்ந்து புரிமக மோர்பால் நகர்ப
 கண்டவ ண்கன்று கதுமெனச் சென்மீன
 பாங்குறு யிஞ்சியுட் பவமறக் குடைந் து
 வானோர் நசையுற வயங்கு நீறணிந்
 னிருகரந் சிரங்கொளி இயடங்கா மதாப்புட்
 னங்கள் குருபரன்பசந்நிதிக் காணமின்

பாங்கார் சிலம்பின் மருவிய பிரணவ
 பல்லோர் பகவன் றங்கு நிம்பத்தடி
 காணூஉச் சிரம்பொழில் படநளி வணங்கி
 இளங்கதி ரன்ன துலங்கொளி கோயில்
 வாயிற் புகுமின் வல்லாங்கு பாடி
 வண்டுழு துழங்குந் தண்டுழா யேனமு
 முண்டக வாழ்க்கைக் கொண்டவோ ரெகினமு
 மண்ணகடு கிண்டும் விண்முகடு போழ்ந்திங்
 காணு வண்ணங் கருத்தையுங் கடந்து
 கீழ்மே லுருவ வாரழற் பிழம்பாய்
 நின்றவெம் பரமன் றந்த வினையோன்
 பொற்கா னிறுவி பொருவி னவமணி
 குயிற்றிய நாற்கான் மண்டப நாப்பண்
 பூமலி வாழ்க்கைப் புனிதனும் பூவா
 ருவண வாகனனு முளங்குளிர்ந் தேத்த
 கறைமிடற் றண்ணல் கனிந்துளம் பூப்ப
 இமயம் பூத்த வுமைவுளங் களிப்ப
 பாணிவேத் திரக்கர பகவ னந்தித்
 திரளடித் தொதுக்கிச் செவ்விதிற் காப்பத்
 தருமிழல் வைகுஞ் சதமகன் முதலோ
 ரிருகரங் கூப்பிதன் னேவல் கேட்பப்
 பூமகள் பாசடை புறமிருந் துதவ
 நாமக ணின்னிசை நவில வாணோ
 ரணங் கம்முவ ரருநடங் குயிற்ற
 கோதை புனைத் தெய்வயானை வலமுரசு
 சூன்மையார் குழலி வள்ளி யிடமுற
 மயின்மே லாரோ கணிக்கும் பெருமனைக்
 கண்ட வன்றே கழிந்தன பவம்பல

T. 971

Gomul, ch. 5

